

РЕШЕНИЕ

№ 5023

гр. София, 24.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4573** по описа за **2023** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по повод на касационна жалба вх. № 18363/15.05.2023 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 70367/14.03.2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, подадена от началник група в ОПП-СДВР чрез процесуален представител, срещу Решение № 910/22.02.2023 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 100 състав по НАХД № 6965/2022 г. по описа на съда, с което е отменено Наказателно постановление № 22-4332-005227/01.04.2022 г., издадено от Началник група в Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“ /СДВР - ОПП/, с което на П. С. М. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 лв. на основание чл. 179, ал. 2, вр. с чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 4 от ЗДвП за нарушение на чл. 119, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се излагат доводи за наличие на основания за отмяна на съдебното решение като незаконосъобразно и неправилно, постановено при съществени нарушения на административно - производствените правила и противоречие с материално - правните разпоредби. Твърди се, че СРС не е съобразил всички доказателства, съдържащи се в административнонаказателната преписка при постановяване на решението си. Сочи се, че при съставянето на АУАН и издаването

на НП не е нарушено правото на защита на наказаното лице, тъй като е посочено точно мястото на извършване на нарушението. Изложени са аргументи, че при съставянето на АУАН не са допуснати съществени процесуални нарушения. Моли се решението на СРС да бъде отменено, като бъде потвърдено НП. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

В касационното производство началник група в ОПП-СДВР е редовно призован, като не се явява и не се представлява.

Ответникът - П. С. М. – редовно призован, представлява се от адв. Т., който оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира разноси.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д. в съдебно заседание дава заключение за неоснователност на жалбата. Счита, че обжалваното съдебно решение е правилно и законосъобразно.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е основателна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено следното от фактическа страна: на 15.03.2022г. около 7:20 часа, П. С. М. управлявал лек автомобил марка „Пежо“, модел „307“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. На кръстовището с [улица]същият не пропуснал и реализирал ПТП с пресичащата на пешеходна пътека, обозначена с пътна маркировка М8.1 (тип зебра) и сигнализирана с пътен знак Д 17, от ляво надясно спрямо посоката на движение автомобила пешеходка - Е. Б. З.. След ПТП пешеходката се изплашила и напуснала мястото на инцидента, а след нея и жалбоподателят М. - без да съобщи на органите на реда за произшествието.

З. отишла на училище и съобщила за инцидента на медицинската сестра. Последната се обадила на родителите ѝ, които на свой ред я завели за преглед в УМБАЛСМ „Пирогов“, където е прегледана и освободена. От болницата са сигнализирали органите на реда за настъпилото ПТП.

Въз основа на получената информация св. В. установил жалбоподателя като водач на лек автомобил марка „Пежо“, модел „307“ с рег. [рег.номер на МПС] , участвал в ПТП и го поканил за изясняване на случая и съставяне на АУАН. Последното се случило около 13:00 часа в близост до УМБАЛСМ „Пирогов“. На място, бил съставен АУАН серия ГА № 12141/15.03.20221 г. В същия като свидетел бил посочен - Б. Д. М., за когото е посочено, че е присъствал при установяване на нарушението и при съставяне на АУАН. Същият бил връчен на жалбоподателя на същата дата - 15.03.2022г . и подписан от него без възражения. Такива не постъпили и в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление /НП/ № 22-4332-005227/01.04.2022 г., с което на П. С. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 119, ал. 1 от ЗДвП.

Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съгласно

Заповед № 8121з – 515 от 14.05.2018 г., издадена от Министъра на вътрешните работи. Въззивният съд е приел, че при съставяне на АУАН е допуснато съществено процесуално нарушение. Съдът е констатирал, че АУАН не е съставен на мястото на ПТП, като неправилно същият е съставен в присъствието само на един свидетел, който не е очевиден или присъствал при установяване на нарушението.

Касационният състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, но по същество е неправилно.

СРС е извършил проверка на съдържанието на АУАН и НП, съобразно изискванията на ЗАНН, и приел, че при съставянето на АУАН е допуснато съществено процесуално нарушение, което е основание за отмяна на издаденото НП като незаконосъобразно.

Касационният състав не споделя изводите на СРС. Действително АУАН е съставен в присъствието на един свидетел, който при това не е присъствал при извършване или установяване на нарушението; като не е налице и хипотезата на чл. 40, ал. 4 от ЗАНН, доколкото голяма част от документите, послужили за установяване на нарушението, не са с официален характер. Това, обаче, не е възпрепятствало нарушителя да упражни правото си на защита.

Актът за установяване на административно нарушение е съставен в присъствието на нарушителя. Съгласно чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, актът за установяване на административно нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. Разпоредбата на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН изрично допуска при невъзможност на свидетелите, присъствали при извършването или установяването на нарушението, актът да се състави в присъствието на други двама свидетели, като това изрично се отбележи в акта. Видно от съставения акт, актът е съставен в присъствието на един свидетел по реда на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН. Актосъставителят и свидетелят са се подписали под акта съгласно чл. 43, ал. 1 от ЗАНН. Дори да се приеме, че е налице нарушение на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН, доколкото свидетелят е един, то не е съществено, защото не ограничава правото на защита на санкционираното лице. Видно от акта, същият е съставен в присъствието на нарушителя и му е връчен, като неговите права в производството не са засегнати. Допуснатата нередност в акта е от категорията на посочените в чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, според която наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина, и не е самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление.

В решението на СРС е обсъдено само допуснато съществено процесуално нарушение в административно-наказателното производство, без анализ и преценка на събраните по делото доказателства, доказателствени и фактически изводи относно релевантните за нарушението обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото. Липсата на мотивирани фактически и правни изводи, подкрепени с доказателства, в обжалвания съдебен акт пречат за касационната проверка по приложението на закона. Разпоредбата на чл. 220 АПК установява забрана за касационната инстанция да извършва фактически установявания. Настоящата инстанция няма правомощия да установява нови фактически положения и следва да проверява единствено правораздавателната дейност на районния съд.

Поради това следва да се приеме, че е налице касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК. Решението на въззивният съд трябва да бъде отменено и делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд. При новото

разглеждане на делото решаващият съд следва да осъществи цялостен контрол за законосъобразност на обжалваното НП, съобразно разпоредбата на чл.314 НПК, да анализира събраните по делото доказателства, като посочи кои факти счита за установени и въз основа на кои доказателства, съобразно приетото за извършено нарушение, въз основа на което да изведе обосновани правни изводи по същество на спора, като обсъди и мотивирано се произнесе по всички направени от жалбоподателя възражения. При новото разглеждане на делото, в зависимост от изхода му, въззивният съд следва да се произнесе и по въпроса за разноските в настоящата инстанция, съобразно предвиденото в разпоредбата на чл.226, ал.3 от АПК.

При тази липса на обсъждане на релевантните за спора факти, касационната инстанция не може да постанови акт, в който за пръв път да обсъди същите, и да установи фактическа обстановка по делото, доколкото не е инстанция по същество.

Така мотивиран и на основание чл. 222 ал.2 т.1 и т.2 от АПК, Административен съд София-град, XXVIII касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 910/22.02.2023 г., постановено по НАХД № НАХД № 6965/2022 г., по описа на СРС, НО, 100 състав.

ВРЪЩА делото на Софийски районен съд за ново разглеждане от друг състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.